

Meddelande från allmänheten.

Får en präst göra så?

Nedanstående förefaller nästan otroligt i våra dagar men har icke desto mindre faktiskt skett i en af Gotlands sydligaste socknar; det var i denna vecka.

En 80-årig, allmänt aktad och uppriktigt sörjd fru skulle begravas. Liktåget skulle anlända till kyrkan kl. $\frac{1}{2}$ 2 men blef fördröjdt. Kyrkoherden väntade och blef otålig, med den påföljd att då liktåget med dess elfva skjutsar kort före kl. 2 anlände, gaf kyrkoherden order om att slopa den sedvanliga begravningspsalmen och förrättade omedelbart ceremonien med de tre skoflorna mull utan att säga ett ord om den i vida kretsar bekanta dödas lifsgärning. En blandad sångkör ville nu hedra den aflidnas minne genom att sjunga »Integer vitae», men detta tillät inte kyrkoherden.

Under hård storm sänktes sedan kistan i grafven, och öfver hela begravningen kom att hvila en kuslighet, som gifvetvis i hög grad upprörde de närmaste släktingarna till den aflidne.

Hvad föranledde nu all denna brådska? — Ingenting annat än att kyrkoherden var bjuden tillbaka på middag till en annan gård, där man förut på dagen haft begravning. Tilläggas bör att likvagnen, hvars sena ankomst till kyrkan orsakade den stora brådskan, tjänstgjort vid denna föregående begravning och härigenom blifvit försenad.

Begravningsgäst.